

C-145/04. sz. ügy

Spanyol Királyság kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

„Európai Parlament – Választások – Választójog – A Commonwealth gibraltári lakóhellyel rendelkező és nem uniós polgár polgárai”

A. Tizzano főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2006. április 6. I - 7920

A Bíróság ítélete (nagytanács), 2006. szeptember 12. I - 7961

Az ítélet összefoglalása

*Parlament – Választások – Aktív és passzív választójog – Jogosultak
(EK 17. cikk, EK 19. cikk, EK 189. cikk és EK 190. cikk)*

A közösségi jog jelenlegi állása szerint az európai parlamenti választásokra vonatkozó aktív és passzív választójoggal rendelkezők körének meghatározása a közösségi jog tiszteletben tartása mellett az egyes tagállamok hatáskörébe tartozik. Az EK 189., EK 190., EK 17. és EK 19. cikkkel nem ellentétes az, hogy a tagállamok saját állampolgáraikon és a területükön lakóhellyel rendelkező uniós polgárokon kívül aktív és passzív választójogot adnak velük szoros kapcsolatban álló, meghatározott személyeknek.

Ugyanis sem az EK 189. és EK 190. cikk, sem az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány nem határozza meg kifejezetten és pontosan az európai parlamenti választásokon aktív és passzív választójoggal rendelkezők körét. Ami az uniós polgárságra vonatkozó EK 17. és EK 19. cikket illeti, csak ez utóbbi foglalkozik – (2) bekezdésében – kifejezetten az Európai Parlamenttel kapcsolatos választójoggal. E cikk tehát e jog gyakorlása során az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvére korlátozódik.

Ezenkívül az uniós polgárság, valamint az aktív és passzív választójog közötti esetleges kapcsolat – amely azzal járna, hogy e jog minden esetben csak az uniós polgárokat illeti meg – fennállását illetően semmilyen egyértelmű következtetést nem lehet levonni az Európai Parlamentre vonatkozó EK 189. és EK 190. cikkből, amelyek megállapítják, hogy az a tagállamok népeinek képviselőiből áll. Ugyanis a „népek” kifejezésnek – amely nincs meghatározva – a tagállamok szerint, valamint az Unió nyelvei alapján különböző

jelentése lehet. Ami a Szerződésnek az uniós polgársággal kapcsolatos cikkeit illeti, azokból nem következik az az elv, hogy az uniós polgárok a Szerződés minden egyéb rendelkezésének a kizárólagos kedvezményezettjei, mivel ez egyben azt is jelentené, hogy az EK 189. és EK 190. cikk kizárólag ezen polgárookra vonatkozik. Ugyanis, noha az EK 17. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy az uniós polgárokat megilletik a Szerződés által rájuk ruházott jogok, és terhelik az abban előírt kötelezettségek, a Szerződés elismer olyan jogokat is, amelyek nem kötődnek az uniós polgárság vagy valamely tagállami állampolgárság fennállásához. Még ha az EK 19. cikk (2) bekezdése magában foglalja is azt, hogy valamely tagállam állampolgárai saját országukban rendelkeznek aktív és passzív választójoggal, és arra kötelezi a tagállamokat, hogy e jogokat a területükön lakóhellyel rendelkező uniós polgároknak is ismerjék el, mindebből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a tagállam ne adhatna aktív és passzív választójogot vele szoros kapcsolatban álló, meghatározott személyeknek, anélkül hogy azok rendelkeznének e tagállam vagy valamely más tagállam állampolgárságával.

Egyebekben – mivel az egyes tagállamokban megválasztható képviselők számát az EK 190. cikk (2) bekezdése írja elő, és mivel a közösségi jog jelenlegi állása szerint az európai parlamenti választásokat az egyes tagállamokban megválasztott képviselőknek a tagállamok szervezik meg – az e választásokra vonatkozó választójognak valamely tagállam általi, saját állampolgáraitól vagy a területén lakóhellyel rendelkező uniós polgároktól eltérő személyekre történő kiterjesz-

tése csak az e tagállamban megválasztható képviselők megválasztását befolyásolja, és nincs hatással sem a többi tagállamban megválasztható képviselők megválasztására, sem azok számára.

Gibraltárra vonatkozóan kimondja, hogy az e területen lakóhellyel rendelkező, nem közösségi polgár Commonwealth-polgárok az európai parlamenti választásokon aktív és passzív választójoggal rendelkeznek – nem sértette meg az EK 189., EK 190., EK 17. és az EK 19. cikket.

Ebből az következik, hogy az Egyesült Királyság olyan törvényt elfogadásával – amely

(vö. 65–66., 70–73., 76–78., 80. pont)